YOUNG AMIL ينگ عامل

(خدآبادي عامل پنچائت بمبئيءَ جي سهاري هيٺ)

گهرن جي يوجنا

خدآبادي عامل پنچائت جي هن وقت هلندڙ گهرن جي يوجنا Inlaks Nagar وارسووا بمبئيءَ ۾ هاڻي پوري ٿيڻ جي دور ۾ گهري آهي. هيءَ هڪ ننڍي يوجنا آهي جنهن ۾ ڪل ١١٣ فليٽ ٻن بلڊنگن ۾ آهن. اِها يوجنا ١٩٨٠ ۾ شروع ڪئي ويئي هئي.

بمبئيءَ ۾ گهرن جي گهرج ته هميشه کان ئي رهي آهي. ڪجهه سالن کان فليٽ مسواڙ تي ملڻ ڪري غريب طبقي لاءِ مالڪيءَ تي فليٽ هٿ ڪرڻ ته هڪ سپنو ئي رهيو آهي جو ساڀيا ٿيڻ مشڪل آهي. وچولي درجي وارا جيڪي اڳ فليٽ پنهنجن وڌندڙ گهرجن کي پوري ڪرڻ لاءِ مالڪيءَ تي لک روپئي اندر خريد ڪري سگهندا هئا تن لاءِ به اڄ جي اگهن تي فليٽ خريد ڪرڻ مشڪل ٿي پيو آهي. هي فرق خاص طور گذريل ٣ سالن ۾ آيو آهي. اِهو ساڳيو وقت آهي جنهن دوران پنچائت جي وارسووا واري يوجنا به هلائي ويئي. مطلب ته جنهن وقت پنچائت پنهنجي يوجنا شروع ڪئي ان وقت ۽ اڄ جي حالتن ۾ ڪافي فرق اچي ويو آهي.

حالتن جي فرق سبب پنچائت جي يوجنا جيڪا شروع ڪرڻ وقت خاص دلڪش نٿي سمجهه ۾ آئي سا هاڻ سٺڪو ئي نظر سان ڏسي رهيو آهي. اڄ جن کي گهرج جي لحاظ کان گهرن جي سخت ضرورت آهي ۽ انهن کي گهر نه مليو ٻين کي جن کي اهڙي ضرورت نه آهي انهن کي گهر مليا آهن تن ڪارڻ سٺڪو سوال پڇي رهيو آهي ته ائين ڇو؟ اِهو سوال نه صرف ڏاڍو ئي آهي جيڪي پنچائت سان واسطو رکندڙ آهن سي ئي پڇي رهيا آهن. اِهو هڪ واجب سوال آهي ۽ سڀني کي حق آهي انهي سوال جي جواب پڇڻ جو!

١٩٧٩ ۾ اِهو سوچي ته ڪا گهرن جي يوجنا هٿ ۾ کڻڻ گهرجي، پنچائت درخواستون گهرايون. ١٩٨٠ ۾ جڏهن وقت Inlaks Nagar واري ١١٣ گهرن جي يوجنا پنچائت هٿ ۾ کنئي، ان وقت پنچائت جي فائيل تي اٽڪل ٤٥٠ درخواستون هيون. ايتريون درخواستون ڪافي سمجهي وڌيڪ درخواستن جي ليڻ ڪونه ڏني ويئي ۽ جيڪي درخواستون پهچي ليکي آيون پئي تن کي رد ڪيو ويو.

پهريون ڪم اِهو ڪيو ويو ته سڀني درخواست ڪندڙن کي مئي ١٩٨٠ ۾ ليڊي ڏني ويئي ته هو اچي پنچائت جي بانيڪارن کي شاليمار هوٽل ۾ گڏجن. اِهو خيال هو ته جي درخواست ڪندڙن مان جيترا گهر آهن اوترا يا انهن کان گهٽ ايندا ته اُتي جو اُتي کين فليٽ آڇيا ويندا ۽ چونڊ جو ڪم آسان ٿي ويندو ۽ پر درخواست ڪندڙ تمام گهڻي تعداد ۾ اچي حاضر ٿيا. سڀئي چاهه ڏيکاريو ته کين فليٽ گهرجن. ان ڪري اُتي جو اُتي فليٽ الاٽ ڪرڻ جو فيصلو نه ٿي سگهيو.

پنچائت جي مئنيجنگ ڪاميٽيءَ هڪ سب ڪاميٽي مقرر ڪئي جنهن جو نالو "هائوسنگ سب ڪاميٽي" رکيو ويو ۽ ان تي اِهو ڪم رکيو ويو ته درخواستن مان چونڊ ڪري ۽ ان سڄي ڪاروبار ڪم کي هلائي ۽ وقت به وقت مئنيجنگ ڪاميٽيءَ کي رپورٽ ڪري.

هائوسنگ سب ڪاميٽيءَ گهڻي سوچ ويچار کان پوءِ اِهو فيصلو ڪيو ته درخواست ڪندڙن جون ضرورتون ڏسي انهن کي categories ۾ ورڇ وڃي. انهن categories کي A، B، C وغيره وغيره ڏنا وڃن ۽ پهريون preference فليٽ الاٽ ڪرڻ لاءِ A کي تنهن کان پوءِ B کي ۽ تنهن کان پوءِ C کي وغيره جيستائين سڀ موجود گهر ختم ٿين. اِهي categories هيٺين طرح ٺاهيون ويون:

(A) اهي درخواست ڪندڙ جيڪي ڪئمپن ۾ رهن ٿا. (جيڪي ٻين هنڌن تي چالس ۾ ٿا رهن ۽ تن جي ڪاڪوس گهر ۾ ڪونه آهن تن کي به ڪئمپن ۾ رهندڙ ڪري ليکيو ويندو).

(B) اهي درخواست ڪندڙ جن کي ڪو به رهڻ جو بندوبست نه آهي ۽ مٽن مائٽن، دوستن يا هوٽلن ۾ ٿا رهن يا جن جا گهر پراڻا ۽ ڪرڻ هاڻ آهن يا جن تي اُٿڻ لاءِ ڪورٽ ڪيسون لڳل آهن – (انهن مان وڌواڻون ۽ مُڙسن وٽان هڪاليل زالون به.)

(C) ساڳيو مٿيون (پيا.)

(D) اهي درخواست ڪندڙ جن ويجهڙائيءَ ۾ رٽائر ڪيو هجي يا جيڪي ايندڙ ٻن ٽن سالن ۾ رٽائر ڪرڻ وارا هجن ۽ انهن کي آفيس مان مليل گهر واپس ڏيڻا هجن يا جيڪي بمبئي کان ٻاهر ٿا رهن ۽ رٽائر ڪرڻ کان پوءِ بمبئيءَ ۾ رهڻ ٿا چاهين.

(E) اهي درخواست ڪندڙ جيڪي جوان آهن ۽ ويجهڙائيءَ ۾ شادي ڪئي اٿن پر گهر نه هجڻ ڪري مائٽن سان يا ساهرن ۾ يا ٻين هنڌن تي Paying guest ٿي ٿا رهن ۽ پنهنجو گهر ٺاهڻ ٿا چاهين.

F اهي درخواست ڪندڙ جن کي هڙهار جوان پٽ آهن ۽ جن جي شادي گهرن جي تڪليف ڪارڻ رڪيل آهي.

(G) اهي درخواست ڪندڙ جيڪي بدلي ٿيندڙ نوڪرين ۾ آهن ۽ جي ٻارن جي پڙهائيءَ ڪارڻ يا ٻين سماجڪ سببن ڪري پنهنجا پريوار بمبئيءَ ۾ رکڻ ٿا چاهين.

(H) اهي درخواست ڪندڙ جن کي رهڻ لاءِ گهر گهرج کان ننڍا آهن ۽ سندن پريوار وڌندڙ آهن ۽ هو چاهين ٿا ته وڏيڪ گهر هجن.

(I) اهي درخواست ڪندڙ جيڪي دور دور سبرب ۾ رهن ٿا ۽ پنهنجن ڪم جي جڳهن کان گهڻو پري آهن ۽ ويجهو اچڻ چاهين ٿا.

(J) پيا.

سڀني درخواستن چڱيءَ طرح پڙهي انهن تي category جا نمبر A کان J تائين هڻيا ويا. حساب ڪرڻ سان پتو لڳو ته جيترا گهر پنچائت کي هئا سي سڀ پهريان ڇهن catgories ۾ يعني D ڪئٽيگري تائين ختم ٿي ويا. انهن ۾ اٽڪل ۾ سڀني درخواست ڪندڙ شامل هئا. انهن سڀني چونڊيل درخواست ڪندڙن کي الاٽمينٽ ليٽر موڪليو ويو ۽ کين چيو ويو ته مقرر تاريخ اندر شروعاتي ڊپازٽ ڀرين. جڏهن مقرر تاريخ آئي ته ڏٺو ويو ته ٣٠ الاٽين کان مٿي پئسا ڪونه آيا. ٻين ته ڪو جواب به ڪونه ڏنو ته کين گهر کپن يا نه. جن الاٽين وٽان ڪوبه جواب نه آيو تن کي هڪ خط لکيو ويو ته جي اوهان کي فليٽ گهرجندا هجن پر پئسن جي تڪليف ڪارڻ الاٽمينٽ ڇڏڻ ٿا گهرو ته پنچائت کي مدد لاءِ جدا درخواست ڪريو ته پنچائت اوهانجي گهرج تي ويچار ڪندي. ان خط جي جواب ۾ ڪجهه درخواستون آيون پر تڏهين به گهڻا فليٽ نه کپيا.

ان حالت ۾ پهريون الاٽمينٽس کانپوءِ وڌيڪ ٻن categories يعني E وارن کي به الاٽمينٽ ڏنيون ويون. پوءِ F وارن کي به. ان طرح جيڪي گهر ميسر هئا سي سڀ ڏنا ويا پر تمام گهڻو گهرجائن سميت پيا جن جي گهرج اهڙي ضروري نه هئي تن کي به گهر مليا. هڪ دفعو الاٽمينٽ ڏني ۽ جي الاٽيءَ شروعاتي ڊپازٽ ۽ ان کان پوءِ demands تي پئسا ڀريا ته پوءِ انهن جي الاٽمينٽ عام طور رد نٿي ڪري سگهجي.

اڄ ڪيترا سچ اِئين پڇي رهيا آهن ته جن کي گهر الاٽ ٿيا آهن تن مان ڪي اهڙا آهن جن جي گهرج ايتري ڪانهي جيتري ڪن ٻين آڪهن جي آهي. اميد ٿي ڪجي ته پنچائت جا خير خواه سچي يوجنا کي بدليل حالتن جي مدنظر سان ڏسندا ته کين انهي سوال جو جواب پنهنجي ملندو ته ڇو ائين آهي.

سيڪريٽري

ڪاميابيءَ جا رستا

ڀڳوان سي. ٽڏاڻي ”پشپ“
٣٦٤، شهاڻي ٽرسٽ ڪالوني،
ملند ايسٽ، بمبئي ٤٠٠٠٨١

١- هر ڳالهه ۾ ڊڄڻ ۽ پريشان ٿيڻ وارن لاءِ: جيڪي ماڻهو هر وقت فڪر ۾ ٻڏا پيا آهن، اهڙن سڀني شخصن لاءِ اسان جي دل ۾ همدردي هئڻ گهرجي. ڇاڪاڻ ته هنن پنهنجي هٿن سان پاڻ تي پنهنجي لاءِ مصيبتون پيدا ڪري روڳ ٻئي ٻڌايو آهي. ڌرم جي پڌاين رستي تي هلڻ وارن کي روڳ ۽ سوڳ کان ڊڄڻ جي ڪابه ضرورت نه آهي. ڇاڪاڻ ته اسان مان هرڪ خود ئي پنهنجي دنيا ٺاهي الڳ الڳ رستو پڪڙي پاڻ کي دکي ڪري روڳ ۾ گهوٽا کائڻ جي قابل ٿي چڪو آهي. سڀ کان وڏيڪ روڳ اهو آهي جو اسين خود پنهنجي بيوقوفيءَ جي ڪري چنتائون پوکي رهيا آهيون.

خوف ۽ گهٻراهٽ جي دوا دنيا ۾ ڪٿي به ملي ڪونه سگهندي آهي. اها دوا اسان وٽ ئي آهي جا اسين خود پاڻ کي ڏيئي سگهون ٿا. جيڪڏهن اسان کي آئينده جو فڪر لڳل آهي ته چنتا ڪرڻ جي عادت بلڪل ڇڏي ڏيڻ گهرجي. اسان سڀني ۾ اهڙي شڪتي موجود آهي جو اسين آئينده جو فڪر ڪرڻ کان سواءِ چالو زماني کي ڪامياب بڻائي سگهون ٿا. جيڪڏهن هن وقت اسين ڪاميابيءَ جي رستي تي هلي سگهون ٿا ته ايندڙ وقت به جڏهن ايندو ته ان ۾ به ضرور ڪاميابي حاصل ڪري سگهنداسين اهڙو پڪو وشواس هئڻ کپي.

اسين پاڻ کان پڇون ته چنتا ڪرڻ مان فائدو ئي ڪهڙو آهي؟ اسين يا ته اهڙيءَ ڳالهه جو فڪر ڪريون ٿا جا ٿي ئي ڪونه آهي يا ان ڳالهه جي چنتا ٿا ڪريون جا ٿي چڪي آهي، بيڪار ۽ فضول آهي. اها ته سراسري بيوقوفي آهي، بزرگن جي ڳالهه ڌيان ۾ رکون ته اسان کي جيڪي نعمتون ايشور وٽان مليل آهن انهن کي ڳڻيون. هڪ هڪ ڪري ڳڻيون ۽ ويچاريون. پوءِ اسين شايد پاڻ تي وائي ڪلنداسين ته هيءَ ڇا ٿي ويو! هاڻي عمل ڪري ڏسون. فڪرمند ماڻهو پنهنجي زندگيءَ جي حساب ڪتاب جو ورق ورائي ڏسي. هڪ طرف نقصان ۽ فڪر جو ڌيان رکي، ٻئي پاسي فائدي ۽ نعمتن جو انداز. پاڻمهي خود ئي حيران ٿي ويندو ته مان به ڪو انسان آهيان؟ ڪٿن نه اجايو فڪر ڪري پنهنجي جيون برباد ڪري رهيو آهيان. هر ڳالهه کي بي قاعدي ۽ غلط سمجهي رهيو هوس. اسين ڪل خوشي ۾ مسڪرائيندا پنهنجي جيون سکي ۽ لطف واري قائم رکي سگهون ٿا. اسين فڪر ۽ غم ۾ پاڻ کي پوڙهي پنهنجي پن سالين کي به غمگين بڻائي دکي ڪري رهيا آهيون.

اها جيون نه آهي جا اسان کي خوش ۽ غمگين بڻائي ٿي ۽ اسان جو پنهنجي جيون سان ڪهڙو ورتاءُ آهي جنهن ڪري ئي اسين اهو دک پوڳيون ٿا. اسين ڇو خوف کي پنهنجو دوست بڻائي ويٺا آهيون؟ جڏهن اميدون اسان جو دوست بڻجڻ لاءِ هر وقت تيار آهن.

هو ڏسو، سامهون پرڪاش وڌيو آهي. هن جو چهرو سفيد پيلو ٿي ويو آهي. هن جا چپ سڪي ويا آهن. هن جو آواز بلڪل ٻيهجي ويو آهي. هو مٿي تي هٿ رکيو اداس ٿيو ويٺو آهي. آخر ڪيئن ٿيو ڇا آهي؟ ڪهڙي ويڌن ٿي آهي؟ اڙي ٿيو اهو آهي جو امتحان ۾ ويٺو هو. ان ۾ پيپر ٺيڪ نه ڪيا هئائين ان ڪري فيل ٿيو آهي. اسين خود ۽ پن ڪيترن کي انهن فڪر ۾ ٻڏل مٿي تي هٿ رکيو ويٺل ڏسندا آهيون. رام امتحان ۾ ناپاس ٿيو، شيام جي گهر ۾ چوري ٿي. ڪمل جي جاءِ جي پٽ ڪري پئي. رميش کي اها نوڪري نه ملي سگهي جيڪا هن چاهي ٿي. بس انهن ڳالهين کي ويچاري ويچاري مٿي تي هٿ رکي پاڻ کي ويٺا دکي ڪريون. ايترو نه پر پيون به عجيب غريب ڳالهيون ڪندا پيا رهون. رام چيو: ”هاڻي زندگيءَ ۾ رکيو ئي ڇا آهي؟ شيام چيو: ”اهڙي جيئڻ کان ته مرڻ ئي بهتر آهي.“

ارجن وري سر آلاپيو ته ”يار، منهنجي تقدير ئي خراب آهي. قسمت ۾ ڪاڻ آهي. ڪو ڇاڻو ڪرڻ کپي.“

جڏهن ڪيترو نه چڱو ٿئي جو سياڻو ۽ بزرگ مترو هنن کي ملي ۽ سمجهائي همدردي ڪري کين چوي: ”توهين سڀ مورک آهيو. توهان جي سمجهه گهٽ آهي جا ڪم ڪونه ٿي ڪري. ڪيترو نه تنگ دل آهيو.“ ڪيتري نه توهان جي درشٽي ڪمزور ٿي ويئي آهي. فقط ان ننڍي دائري ۾ پيا نهاريو ۽ ڦرو. سچي زندگي ۽ هيءُ ننڍڙو مڪان! سچي جيون ۽ هيءَ هڪ ننڍي اسڦلتا! توهين ڇو ٿا ته جيون ۾ رکيو ئي ڇا آهي؟ جيون ته وڏي آهي. تمام وڏي آهي. جنهنجو ڪو انت ئي نه آهي. هو ڀولاڻو شنڪر ڪيترو نه سمجهو ۽ سياڻو آهي جو وڏي ۾ وڏي جيت ۽ وڏي ۾ وڏي هار بعد به چوي ٿو، ”ايشور جو ڪري سو اهو ٺيڪ ئي ٿو ڪري. اڄ جي ڪاميابيءَ تي خوشيءَ ۾ پاڳل نه ٿي وڃو ۽ اڄ جي هار تي همت هاري ڪائر ٿي نه وهو. زندگي تمام وڏي املهه آهي. اڳتي هلي ڇا ٿيو ٿئي، ڪنهن ڏٺو آهي؟ هر حال ۾ راضي رهي. صبر ۽ شانتي گرهڻ ڪري موج ۾ پنهنجي جيون گهاريندا رهون ان ۾ ئي آنند آهي. سچي خوشي آهي. سڦلتا آهي.

٢- توهين به پريشان رهندا آهيو؟

توهان کي به ڊپ ٿيندو آهي؟ توهان کي به پريشان ٿيڻ جي عادت آهي؟ اڄ توهان کي آفيس ۾ آفيسر نمستي جو جواب نه ڏنو. هن جي منهن تي مرڪ اڄ ڪونه هئي. ڪجهه خفي لڳي رهيو هو. ڪٿي هو ناراض ته نه هو؟ ڪٿي توهان کي نوڪريءَ مان ڪڍڻ لاءِ نوٽيس ته ڪونه ڏيئي ڇڏيندو؟ توهان جو ٻار اڄ اسڪول مان اڃا واپس ڪونه آيو آهي. ڪيتري دير ٿي ويئي آهي. ڪٿي ڪنهن حادثي جو شڪار نه ته ٿي ويو؟ توهان جو ڌنڌو ڪجهه ماٺو ٿي ويو آهي. پيو ڪو نئون ڌنڌو شروع ڪريو ته شايد آمدني ڪجهه وڌيڪ ٿي پوندي پر انهن نه ٿئي جو فائدي بدران نقصان نه پهچي وڃي؟ ٻار گهر ۾ توهان جي پرواهه ڪونه ٿا ڪن. توهان جي عمر وڃي ٿي وڏي ٿيندي. پڇاڙيءَ ۾ ڇا ٿيندو؟ موسم تمام خراب آهي. ڪنهن جي به ڪونه پڌندو آهي. ڪڏهن اچي گهيلي وڃي. انهن نه ٿئي ته جلد ئي موت نه وجهن! سڀ ڳالهيون اڌ ۾ ئي رهجي وڃن.

ٻار ڊپ ۽ فڪر ڪنهن کي نٿو لڳي؟ ۽ ڪنهن کي نٿو ستائي؟ ڊپ سڀني کي لڳو پيو آهي. ڊپ لڳڻ قدرتي به آهي. ڊپ جي اکر کان ڪوبه بچي نه سگهيو آهي ۽ نه بچي سگهندو. اڄ ڪلهه ريل جا حادثا وڌيڪ ٿي رهيا آهن. پر انهن حادثن جي ڊپ کان ريل جو سفر بند نه ڪري ڪونه سگهبو. وري دڙڪيندا ٿون فقط ريل ۾ ته ڪونه ٿيون ٿين. موٽر جو حادثو به ٿي سگهي ٿو. ٽانگي ۾ به، سائيڪل تي يا پيدل وڃڻ سان به ٿي سگهي ٿو. جهاز به ڪري سگهي ٿو. ڪيس باهه به لڳي سگهي ٿي. ان جي معنيٰ ته گهر مان اصل نڪرجي ئي نه؟ گهر ۾ ويٺي ويٺي ڪو حادثو ڪونه ٿي ٿو سگهي ڇا؟ جاءِ ڪري سگهي ٿي. زلزلو ٿي سگهي ٿو. اڱڻ وهندي پير کسڪي وڃي ته ڪري سگهجي ٿو. خبر نه آهي ته ڇا ڇا ٿي سگهي ٿو.

جيڪڏهن ماڻهو ائين ڊڄندا رهن ۽ هر وقت ڊپ جي خوف ۾ موندا رهندا ته پوءِ دنيا جا سڀ ڪم ڪاريون رکجي ويندا. ڊڄي به توهين ڪيڏانهن ڀڄي سگهندا؟ پل ڪيترو وقت ائين ڪري سگهندا؟ بچڻ لاءِ ڪو رستو به نه آهي. بچڻ جو رستو جنهن کان بچڻ لاءِ پڇو ٿا اهو ئي ناهيءَ جو رستو آهي.

خوف هميشهه ٻن قسمن جو ٿيندو آهي. حقيقي ۽ خيالي. باهه ۾ هٿ وجهڻ ۾ ان جو جلڻ جو ڊپ حقيقي آهي. ٻار جو ڪنهن سبب ڪري اسڪول مان دير سان واپس موٽڻ جي ڪري ڪنهن حادثي جو ڊپ ٿيڻ اهو خيالي ڊپ آهي. (هلندڙ)

YOUNG AMIL

VOL I NO 1 4th SEPTEMBER 1982

WHAT HAS THE KAP AND YAC BEEN UPTO?

MAYA K. SHAHANI TELLS YOU ALL ABOUT IT

Our Newsletter evoked remarks like "What a whiff of fresh breeze" to "It could have been better." Well, you can be rest assured that under the able management of our resourceful editor Shri Dhamu A. Malkani, and with your co-operation 'Young Amil' is going to get better and better with every issue.

As usual, there has been much activity behind the scenes and new ideas are germinating and taking shape. To those of you who may be thinking that YAC (Young Amil Circle to the uninitiated!) is napping, let me assure you that we are tainly not vegetating. So .. we have just sown the seed. The results will not be tangible till the tree grows and bears fruit. Like any other new organisation we are still struggling with our teething problems. Once the machinery is well oiled and rearing to go, there will be no looking back! But for an efficient functioning of our various activities we are on the look-out for suitable office premises. Any philanthropic soul with a room or two to spare (!!) may please contact us. One can only survive on optimism in these days of cut throat match box accommodation. We also need a jack of all trades who can handle our paper work, .l and accounts etc. There ..ill be a suitable remuneration of course. Any takers?

LONAVALA SEMINAR:

A major highlight of the year will be the seminar to be held at Lonavala on the 10th, 11th and 12th of September. As in the past this, seminar will be jointly organised by KAP and YAC with a view to getting a cross section of the community to discuss on current social matters so that the quality of the social and cultural life of its members could be improved. The subjects for discussion were carefully chosen at the last committee meeting of the Panchayat and restricted to only two namely — "The influence of the West on the Amil Community" and "The responsibility of children towards their parents and vice versa." Easy air travel has made the world much smaller and our youngsters are getting more and more westernised. Many have even settled abroad. Is this detrimental to our community or can we benefit by what the West has to offer? Are our youngsters shrugging their duties and responsibilities towards their parents and if so why? Are parents as conscientious in the upbringing of their children or do kitty parties and bridge sessions take priority?

It is hoped that these topics will stir up active participation by our members, and Lonavala will provide a calm and serene backdrop for many a fruitful discussion.

The seminar will be organised in two main batches where first the discussions will be held separately and later at the combined session. The discussions will of-course be interspersed with fun outings, shopping sprees, games and an interesting play organised by YAC. All in all, we hope to make it a thundering success!

ON THE EMPLOYMENT FRONT

The Employment Bureau of YAC has had job application forms printed which when filled up by prospective job seekers, will be circulated to well known companies and industrialists at home and abroad. The forms are available at the Panchayat office. Employers with vacancies in their concerns may kindly contact YAC and we will provide you with suitable candidates. The range is unlimited — from apprentices to engineers and chartered accountants.

OPPORTUNITIES ABROAD

Mr. Hiroo Makhijani of Inlaks Foundations informs us that there are many suitable and profitable openings in Nigeria and other parts of Africa for degree holders in Electrical and Mechanical Engineering with at least 10 years experience in a top grade company in India. There is also a good scope for cost accountants/chartered accountants and professional consultants who have worked for 10/15 years in a Consultancy Company.

Mr. R. J. Advani is on the look out for suitable young men with a diploma in Catering and Hotel Management for his hotels. He also needs enterprising youngsters (even matriculates) for his industrial sheds at Vapi. His grouse is that he has plenty of openings but he does not get the right people. How about proving him wrong?

EMPLOYMENT ORIENTED COURSE

The Gemmological Institute of India has invited YAC members to visit their laboratory at 29, Gurukul Chambers, 187-189 Mumbadevi Road, Bombay-400 002. It is a non-profit making public trust set up by the Gem and Jewellery Exporters Association for the promotion and development of gemmology-science of gemstones in India. The institute has established in Bombay the first ever Gem Testing Laboratory in 1971 with the most modern gem testing instruments. Ever since, it has grown to be one of the foremost laboratories of International standards. The Laboratory has also been recognised by the Department of Science and Technology, Govt. of India as a Research and Development Laboratory. In fact, the Gemmological Institute of India is the only laboratory in India in this field which has got this coveted recognition from the Government of India.

OPPORTUNITY LOST

A valuable lead was lost last month due to lack of a suitable follow up. At the Annual General Meeting at Sun-n-Sand, Mr. M. L. Mansukhani of Zebra Umbrellas fame had promised to help enterprising young entrepreneurs in setting up their own umbrella industry. However, since the Youth Wing did not strike while the iron was still hot, the monsoon showers put a dampener on heated enthusiasm and the entire venture fizzled out. Mr. Mansukhani informed us that the best time to go in for umbrella manufacture was before the rains set in. He is however always accessible to those who may plan to go in for an umbrella industry next year. He even went so far as to state that in a venture like this, the losses (if any) would be his and the profits would go to the manufacturer. Wish there were more confident, helpful souls like him.

An interesting fact that came to light in my talks with Mr. Mansukhani was that some ambitious young entrepreneurs had approached Mr. Mansukhani directly, disregarding YAC. When they were asked by him to come via YAC, they voiced the opinion that the committee members of YAC were too young and inexperienced to deal with the intricacies of starting a new business. It is true that most of our Committee members are not conversant, with the legalities of a business enterprise. However, YAC does not propose to **start** a business for anyone. We are just churning out ways and means of finding new openings for prospective career and business minded people. The rest is up to them. But please do not write us of simply because of our age! All we ask is that things should go through the proper channels so that we are kept informed of the outcome of our efforts.

Our Secretary, Mrs. Indu Shahani has kept in touch with Mr. I. Mirchandani of WMI as a gentle reminder that YAC was ready to takeup any challenges in the field of ancillary manufacture. To jog peoples' memory, as mentioned in our last newsletter WMI buys many ancillaries from indegeneous manufacturers. Indu, our Secretary, charmed him into inviting YAC members to his residence sometime in August where amidst gastronomical delights we hope to have some food for thought, digest some new ideas and hand them to you on a platter

SCHOLARSHIP GALORE

We understand from Smt. Indru Thadani that their Trust known as the Diwan Tharumal Thadani Trust proposes to donate amounts for educational purposes through the Panchayat. YAC has undertaken the task of selecting candidates for awarding prizes/scholarships and other incentives for encouraging youngesters to take up suitable education.

May we repeat that the Amil Panchayat has decided to give three scholarships to deserving Amils who would be joining tuition classes for Indian administrative services through recognised institutions.

Five prizes will be given away to brilliant Amil students who secure the highest number of marks at school leaving and degree examination in any faculty. The Panchayat has received Rs. 6000/- from Lilaram's Trust to be disbursed as under:

Two scholarships of Rs. 1500/- each to Amil students who desire to persue higher studies in engineering, medicine, achitecture, accounts and other professional courses besides fine arts. The remaining Rs. 3000/- to be given to those students who desire to pursue their studies either in school or college, but cannot do so on account of financial difficulties.

ESSAY COMPETITION

The response to the essay competition, "Student unrest in the country" has been extremely discouraging with only three essays stubmitted so far. It has been decided to postpone the last date of entry till the 10th of September when the essays will be judged at the Lonavala seminar. The first three winners will be awarded cash prizes of Rs. 1000/-, Rs. 500/- and Rs. 250/- respectively. So how about budding journalists shaking yourselves out of your lethargy and penning some masterpieces?

SINDHI CLASSES

It is a sorry state of affairs that while other communities take pride in adhering to their own culture, our youngsters are not conversant with their mother tongue. A misconceived notion that "West is best" makes anything Sindhi anathema to them. In order to revive our rich cultural heritage, the youth wing proposes to hold classes in teaching the Sindhi language, history and literature at a nominal charge. Those of you who feel strongly about upholding our language and culture and would like to join the classes may submit their names at the Panchayat office at Marine Lines.

DIRECTORY UPDATING

The KAP & YAC Committee members are also busy updating the directory of names of members so that we do not get complaints in future regarding duplication of letters received or letters not received at all etc. Any changss of address may please be notified immediately.

Any suggestions for improving the working of YAC will be most welcome. I am normally at the Panchayat office between 10 a.m. to 4 p.m. barring Saturdays. If you care to drop any time and discuss YAC matters you will find a ready audience. We are striving all the time towards perfection and would like your views on our functioning whether they are bouquets or brickbats.

STOP PRESS

Yes, I have stopped press just to tell you that the YAC is organising a morning show on Sunday 26th Sept. at the Regal Theatre. We shall tell you more about it later.